

Ze sborových akcí

Ne	12. 12.	9:30	bohoslužby, 3.adventní
Út	14. 12.	14:30	setkání starších věkem
Út	14. 12.	19:00	ekumenická biblická hodina (P. Filipi)
Ne	19. 12.	9:30	bohoslužby s dětskou vánoční hrou
Ne	19. 12.	17:00	Rybova Mše vánoční
Út	21. 12.	14:30	setkání starších věkem
Pá	24. 12.	15:00	společné bohoslužby s vršovickým sborem v Tulské 2, Praha 10, pásmo písní a textů
So	25. 12.	9:30	bohoslužby na Boží Hod vánoční, Ester Čašková, VP
Ne	26. 12.	9:30	bohoslužby (Pavel Filipi), VP
So	1. 1.	17:00	bohoslužby, Ester Čašková, VP
Ne	2. 1.	9:30	bohoslužby, Jiří Ort
Čt	6. 1.	19:00	Shromáždění s VP dle Limské (skotské) liturgie, CČSH Dykova
Út	11. 1.	18:30	Ekumenické setkání k Aliančnímu týdnu modliteb, CB Soukenická ulice (úvod k modlitbám E. Čašková a L. Ondráček)
Út	18. 1.	19:00	Ekumenické setkání u Panny Marie Sněžné v rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů
Po	24. 1.	18:00	Ekumenické bohoslužby organizované v našem sboru Ekumenickou radou církví

Případné změny v programu po uzávěrce Hroznu lze najít na sborových webových stránkách <http://vinohrady.evangnet.cz>, které jsou pravidelně aktualizovány.

Hrozen vinohradského evangelického sboru vychází přibližně jednou za měsíc. Redakční uzávěrka je vždy 20. každého měsíce. Redakční kruh tvoří *Matěj Cháb* a *Jana Šarounová*. Jazykové korektury: *Jana Šarounová*. Tiskovou verzi programem $\LaTeX 2_{\epsilon}$ připravuje *Jan Mach*, internetovou *Jan Šaroun*. Adresa na internetu: <http://vinohrady.evangnet.cz/hrozen>. Příspěvky, reakce či dotazy pošlete na adresu sboru (Korunní 60, 120 00 Praha 2 – Vinohrady, tel. 224 253 550, e-mail: fsvinohrady@volny.cz) nebo přímo redaktorům. Určeno jen pro vnitřní potřeby vinohradského sboru. **Neprodejné.**

Andělíček Toníček

Obsah

Světlo znamená život	2
Adventní trh	3
O středisku Diakonie ve Stodůlkách	10
Paříž pro Kmotrovství	12
Jak prožíváte advent a vánoce?	14

Světlo znamená život

Promluva Ester Čáskové na vinohradském adventním ekumenickém setkání
29. 11. 2010

Izajáš 8:21 – 9:1 ²¹ Lid bude procházet zemí zatvrzelý a hladový. A protože bude mít hlad, rozlítí se a bude zlořečit svému králi i Bohu s tváří pozvednutou vzhůru. ²² Podívá se k zemi, a hle, jen soužení a temnota, sklíčující ponurost, šerý soumrak, do něhož bude zahrán. ²³ Avšak tato sklíčená země ponurá nezůstane. Jako zprvu byla země Zabulón a země Neftalí zlehčena, tak nakonec bude přivedena ke cti s Přímořím a Zajordániím i Galileou pronárodů. Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo.

Ti, kdo sídlí v temnotách, už jsou fakticky v oblasti podsvětí. Přirozeným údělem člověka je smrt, konec, pomíjivost. Nemáme život sami v sobě, není v našich rukách ani v naší kompetenci. Z temnoty se rodíme a do temnoty hrobu jsme zase ukládáni. A i během života se často prodíráme temnými chvílemi beznaděje, ztrácíme smysl, marně hledáme něco pevného a stálého.

Prorocké slovo říká: Bůh to tak nenechá. Do vaší temnoty posílá své světlo, ukazuje, kudy jít. Lid uvidí velké světlo jako nečekaný dar, jako naději pro ty, kdo byli odsouzeni k zá-niku.

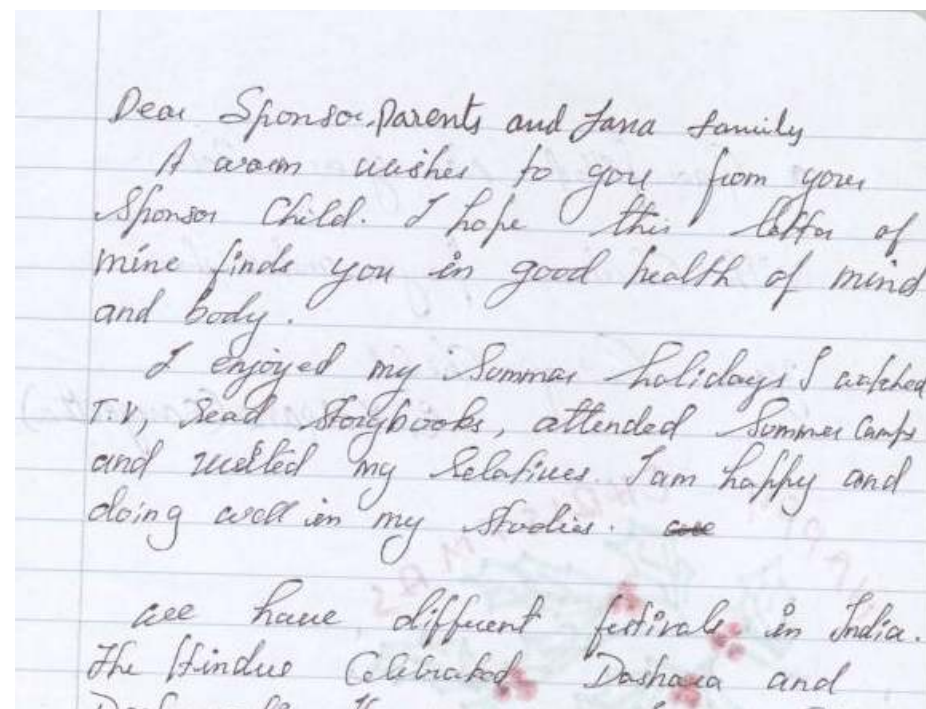
Bůh nás nechce nechat klopýtat a bloudit. Nekochá se škodolibě našimi pády. Jeho myšlení je o pokoji. Na nás je, abychom pozorně hleděli, vyhlíželi – a to správným směrem. Kdo chce něco uvidět, nesmí být zaslepený – ani vlastními představami, ani skepsí a rezignací, že už to lepší nebude. **Advent nás zve k otevřenosti vůči Bohu, který svým jednáním překvapuje.** Bůh nezapadá do našich šablon. Nedá se svázat ani našimi tradicemi. Je Bůh živý a jednající. Otázkou je, jestli my od něj ještě něco čekáme. Jestli vyhlížíme jeho zásah do našeho života. Jestli nejsme příliš zaměstnaní a unaveni. Může s námi Bůh ještě něco podniknout?

Jan 12:46–47 ⁴⁶ Já jsem přišel na svět jako světlo, aby nikdo, kdo ve mne věří, nezůstal ve tmě. ⁴⁷ Kdo slyší má slova a nezachovává je, toho já nesoudím. Nepřišel jsem, abych soudil svět, ale abych svět spasil.

Co je život bez světla, to už sotva víme. Když zajde slunce, rozsvítíme miliony lamp. Jsou to zcela výjimečné situace, kdy nevidíme. Dřív to bylo jinak. Ve tmě člověk nevidí na cestu, nevidí ani propast nebo jiné překážky. To, co hledá, nenajde. Tápe. Nebere vážně nebezpečí. Nepřítel má usnadněnou situaci. To zlé se proto skrývá

se v nemocnici narodila první troj- k světu!
čátka. Jsou to holčičky a mají se čile

Jana Fučíková

Uganda (zech Development Trust
P.O-Box 72629
Kampala
Uganda
18-6-2010

Dear Fucikowska Jana
I am Muwonge Jeffrey from Uganda.
How are you? How are your family members?
Thank you very much for choosing me to pay my school fees. I study at a school called Kobiki R/c Primary School. I am in Primary four A+ school. I study all these subjects: mathematics, sciences, social studies and English. In the

Jak prožíváte advent a vánoce?

Anketa

Požádali jsme několik bratří a sester z našeho sboru o odpověď na tuto otázku:

Bliží se vánoce, svátek, který slaví společně křesťané i ateisté. Jak adventní dobu a Vánoce prožíváte vy? Co je pro vás důležité při oslavách, jak se do nich promítá křesťanská víra?

Zpět nám přišly dvě odpovědi

1) Vánoce prožívám v rodinném kruhu. Pravidelně si nechávám dovolenou, abychom mohli cestovat za příbuzenstvem na větší vzdálenost. Důležitá je radost jeden z druhého, těšit jiné a nechávat se potěšit od nich. Křesťanská víra dává základ a smysl

naší radosti.

2) Každý rok usiluji o to, aby advent byl co nejkliďnější, ale nikdy se to úplně nepovede. Příprav na vánoce je mnoho a úplně bez nich to nejde, i když se člověk brání propadnout konzumu. Svátky jsou přece nakonec důležité i proto, že jsou sváteční, jiné, a to vyžaduje trochu námahy. Snažím se ale v adventu soustředit víc i na duchovní očekávání, číst Bibli i myslet na to, že ty čtyři týdny symbolizují staleté očekávání Spasitele, touhu proroků po Tom, jehož příchod o Vánocích slavíme.

jaš

Adopce na dálku

Náš sbor se připojil k projektu adopce na dálku v roce 2004. V současné době podporujeme dvě děti – třináctiletou dívku Kalpanu z Indie a dvanáctiletého chlapce Jofreyho z Ugandy. Celoroční příspěvek pro obě děti činí 11 900 Kč a hradí dětem školné, školní uniformy a pomůcky a základní zdravotní péči. Ráda bych poděkovala vám všem, kteří se podílíte na tomto projektu svými dary, ať už formou pravidelných příspěvků na bankovní účet sboru (VS 66021číslo

člena) nebo hotově ve sborové kanceláři. Velký dík patří také Michalovi Janečkovi, který se ujal korespondence s Joefreyem. Na nástěnku můžete najít podrobnější informace o dětech, včetně jejich dopisů, a také bulletin Rozvojového střediska Arcidiecézní charity Praha, ve kterém se můžete dočíst o dalších projektech, které Charita realizuje. Jedním z těchto projektů byla například česko-ugandská nemocnice, na jejíž stavbu jsme také přispívali. Nedávno

v temnotě. Protikladný pár – světlo a temnota získává smysl kosmických dimenzí., ve kterých se odehrává lidský život. Chodíme ve světle nebo ve tmě?

Kde není světlo, není život. Tak to říká dávný evangelista a biologové by mu dali za pravdu i dnes. **Světlo a tma ovšem nejsou rovnocenné veličiny. Tam, kde svítí světlo, temnota nemá šanci.** Proto stvoření začíná světlem a proto i příchod Božího Syna na svět je světlem. „Bůh je světlo a tmy v něm nižádné není.“

Křesťan proto může vidět věci v pravém světle, ba dokonce ani svůj hřích nemusí vidět černě. Proto přece přišel Kristus – Spasitel.

Pouštíme si ho však k tělu? Nebo si schováváme nějaké temné kouty? Kdo přizná svou tmu a potřebu světla, nemusí rezignovat. Nemusí se ani divoce obhajovat, protože je mu nabídnuto odpuštění. A hlavně: nemusí se bát. Tma odjakživa vzbuzo-

vala strach. Ale do temnoty našich vin, naší nejistoty, možná i beznaděje svítí Kristovo světlo.

Světlo znamená život. Ale je třeba se mu vystavit, nechat ho, aby působilo, osvěcovalo a zachraňovalo. Kdo se nenechá zachránit, zůstává v soudu.

Zjevení 22:1–5 *A ukázal mi řeku živé vody, čiré jako křišťál, která vyvěrala u trůnu Božího a Beránkova. ² Uprostřed města na náměstí, z obou stran řeky, bylo stromoví života nesoucí ovoce dvanáctkrát do roka; každý měsíc dozrává na něm ovoce a jeho listí má léčivou moc pro všechny národy. ³ A nebude tam nic prokletého. Bude tam trůn Boží a Beránkův; jeho služebníci mu budou sloužit, ⁴ budou hledět na jeho tvář a na čelo ponosou jeho jméno. ⁵ Noci tam již nebude a nebudou potřebovat světlo lampy ani světlo slunce, neboť Pán Bůh bude jejich světlem a budou s ním kralovat na věky věků.*

Adventní trh

Minirozhovory s prodejci

Druhou adventní neděli se ve vstupních prostorách sborového domu opět uskutečnil adventní trh, na němž nabízeli své zboží prodejci z různých neziskových organizací. Jako každý rok se nabízely také teplé nápoje, punč a koláče, prodávaly se drobné dárky.

Výtěžek z tohoto prodeje byl určen středisku Diakonie ve Stodůlkách a činil 6 100 Kč, kromě toho středisko prodávalo také své výrobky. Jaké další prodejce jsme mohli letos na trhu potkat?

Okamžik

Jakým klientům se vaše sdružení věnuje?

Jmenujeme se občanské sdružení Okamžik a vyvíjíme činnost pro podporu nevidomých, hlavně z dospělé populace, ale i dětských klientů v rámci dětské asistence. Směru činnosti máme několik – kromě již zmíněných máme například velké dobrovolnické centrum. Zde vzniká spolupráce dospělého dobrovolníka s klientem, jež zahrnuje například doprovod k lékaři či knihovny, může jít však i o spolupráci na podkladě společných zájmů. To už je pak skoro na rovině bližšího přátelství. Další aktivitou je ediční činnost – vydali jsme ke 40 publikacím, které se nějak vztahují k problematice zrakově postižených.

Na tomto trhu však představujeme především ateliér hmatového modelování, kterému říkáme Hmateliér. Nevidomé klientky se tu učí speciální technikou pro nevidomé vytvářet nejrozličnější dekorativní a užitné předměty, například svícny, misky, květináče.

Kolik klientek v Hmateliéru máte?

V současné době 3 a budeme je doplňovat do počtu 6. Pracuji s nimi já jako hlavní lektorka a na částečný úvazek mám asistentku.

Je to sociální služba, nebo si to klientky musí hradit?

Nic hradit není třeba, jsme financováni z projektu Evropské unie, pro-

velmi důležité pomoci těmto dětem cítit se v České republice být doma. Jen tak se mohou do naší společnosti úspěšně integrovat. I proto jsme rozšířili okruh dětí a mladých lidí, kterým je možno finanční pomoc poskytnout, na všechny děti cizinců neohledně na jejich statut. Věříme, že i pomoc několika lidem má smysl.

Právě tudy podle nás vede cesta k zamezení takových závažných problémů, jako jsou např. uzavřená ghetta v západní Evropě, kde v některých případech vzrůstá radikalizace imigrantů. **Chápeme Kmotrovství také jako snahu o prevenci těchto negativních jevů a jako snahu pomoci imigrantům pochopit naši společnost jako civilizaci založenou na křesťanských základech.**

Fakta a čísla

Za dobu trvání o.p.s.Kmotrovství jsme finančně podpořili přes třicet dětí či mladých lidí. Vedle dlouhodobé podpory (hudební, výtvarné, sportovní či šachové kroužky, angličtinu, placení obědů a výdajů spojených s návštěvou školky, placení jízdného do školy, ubytování či placení nákladů spojených s postižením dítěte) poskytujeme i jednorázové finanční dary, určené většinou na nákup školních potřeb na začátku roku. V roce 2008 jsme vydali 27 800 Kč, v roce 2009 již 64 800 Kč. V sou-

časné době poskytujeme stálou podporu šesti dětem a mladým lidem.

Jedná se o

- 11 letého čečenského chlapce s těžkým postižením (výdaje na léčbu)
- 37 letou ženu z Demokratické republiky Kongo (ubytování v Domově mládeže v Praze, studuje druhým rokem vyšší odbornou školu zdravotnickou)
- 20 letou dívku z Ruska, Kabardinsko – Balkarské republiky (výdaje spojené se studiem – studuje prvním rokem Masarykovu univerzitu v Brně)
- 10 a 14 letou dívku z Čečenska (studium zpěvu na ZUŠ)
- 32 letého muže ze Súdánu s postižením (výdaje spojené s léčbou)

Uvažujeme o podpoře pro další dvě rodiny:

- 14 letý chlapec z Čečenska v Praze – placení jízdného
- 14 letý chlapec z Čečenska v Liberci – doučování před zkouškami na střední školu

*Za správnou radu Kmotrovství
Lucie Sládková, Juanita Kansil,
Alena Fendrychová
Redakčně kráceno – jaš–*

Paříž pro Kmotrovství

Malé ohlédnutí

Vinohradský sbor se nemalou částí svého členstva zapojil do cesty do Paříže, která byla zaměřena také na pomoc obecně prospěšné společnosti Kmotrovství. Vedle vinohradských evangelíků, jejich přátel a příbuzných se na naplnění autobusu podíleli dejvičtí, chrudimští a zastoupení měl také pardubický sbor a sbory v Rovečném, Daňkovicích, Uherském

Hradišti a Trutnově. Celkem se nás sešla bezmála kopa. Dary těch, kteří se cesty účastnili, nakonec vynesly 44 500 Kč, které jsou již na účtu Kmotrovství. Chtěl jsem tedy ještě poděkovat všem, kteří jeli, a tím pomohli „příchozím“, kteří v naší republice hledají klid a možná i domov. *mch*

Obecně prospěšná společnost Kmotrovství

O organizaci, v jejíž prospěch se zájezd do Paříže uskutečnil

O.p.s. Kmotrovství podporuje děti a mladé lidi z řad cizinců žijící v České republice. Z peněz pravidelných dárců se hradí různé výdaje spojené se vzděláváním a zájmovou činností, na které rodiče dětí nemají peníze. Ve výjimečném případě může jít i o jiné výdaje, jako např. krátkodobé hrazení nájemného. **Nezáleží přitom, zda se jedná o žadatele o azyl, azylanty, ekonomické migranty nebo ty, kteří nemají svůj status vyřešen.** Nerozhoduje země původu či náboženské vyznání.

Krátká historie o.p.s Kmotrovství

Aktuální situace

Od té doby se poněkud změnila situace v oblasti cizinců přicházejících do České republiky. Ubylo žadatelů o azyl a jen pomalu roste počet uznávaných uprchlíků, strmý nárůst zaznamenal počet migrantů stěhujících se do České republiky za prací. Co se však nezměnilo, jsou potřeby dětí cizinců žijících u nás. I ony by rády jako české děti chodily do školy, na obědy či do družiny, mají svoje mimoškolní zájmy, chtějí realizovat své sny a rozvíjet své nadání. K tomu všemu je zapotřebí peněz a těch cizinci u nás nemají nazbyt. Domníváme se, že je

zatím tedy finance řešit nemusíme. Do budoucna bychom se asi o zapojení mezi sociální služby pokusili.

Jak se dnes prodává?

Celkem dobře, především drob-

nější věci, ty větší se musí odvézt autem, takže si je těžko někdo odnese v tašce.

Nazaret, středisko Diakonie CČSH Borovany

Informace o středisku z webových stran www.nazaret.cz, prodej zajištěn sborem CČSH Dykova

Sociálně terapeutická dílna poskytuje službu lidem s handicapem, kteří by těžko hledali umístění na trhu práce, pracuje v ní 5 lidí s těžším postižením. Dalšími službami jsou chráněné dílny – keramická, kde se vyrábí užitková i ozdobná keramika, a

textilní a výtvarná, kde se vytvářejí tkané koberce, tašky, trička apod.

Má s tímto střediskem váš sbor nějakou družbu?

Ne, je to přes kamaráda, s kterým se znám ze školy, pracuje jako ředitel té organizace, takže jsem nabídl možnost se účastnit tohoto trhu. Sami objíždějí různé trhy a je pro ně úleva, že sem nemusí sami.

Mládež

(prodávala a odpovídala pohledná mládežnice, na fotografii je ovšem Mikuláš Vymětal)

Jsme tu za pražskou mládež. Každý rok pořádáme Báječný bál a vždy si vybereme nějaké středisko Diakonie, kterému věnujeme výtěžek. Letos jsme vybrali Stodůlky. Kromě toho již druhým rokem pořádáme při seniorátních dnech dílnu, kde vyrábíme náušnice či něco z papíru. Další dílna je ve Strašnicích. Co vyděláme, snažíme se prodat na seniorátních akcích a to se pak přidá k výtěžku Báječného bálu. . .

Kolik se vás na výrobě podílelo? bude. Účast je obvykle pod deset lidí, Měli jsme dvě dílny, jedna ještě asi 5–8.

Obchůdek jednoho světa

(v minulém čísle Hroznu je možno si přečíst podrobný článek o obchůdku, takže bližší informace již znovu uvádět nebudeme)

Zahrada

Vím, že pracujete s lidmi s kombinovaným postižením. Jak zvládají spolupracovat na výrobcích, když mají většinou dost těžké postižení?

Snažíme se zapojit všechny. Mo-

hou dělat podklady, například houbičkou, štětcem, pracují s tiskátkou. To, co se ručně nemaluje, můžou dělat, potom přijdou nějakí šikovní kolegové, kteří to složí do finálního výrobku.

děti a poskytují rodinám potřebnou pomoc. Raná péče nyní pracuje nejen ve Středočeském kraji, ale též v Plzeňském a Ústeckém. Druhou službou je ergoterapeutická dílna. Tato služba je určena pro mladé lidi s menším handicapem a připravuje je, aby se mohli uplatnit na trhu práce. Další službou je denní a týdenní stacionář. Sem přecházejí klienti především z naší speciální školy a zde jim poskytujeme potřebnou péči. Naším cílem je pro ně vybudovat jakousi náhradní rodinu a domov. V denním a týdenním stacionáři se staráme celkem o 15 klientů, dílnu navštěvuje 12 klientů. Středisko ve Stodůlkách je se sborem

úzce propojeno, farář zde koná pastorační práci, dva členové mládeže jednou za týden zpívají s učiteli a klienty písničky s kytarou ze zpěvníku Svítá, polovinu dozorčí rady tvoří členové sboru. Již po dvakrát připravili členové sboru v Dejvicích tzv. Bienále pro Diakonii, jehož výtěžek byl věnován na dostavbu střediska. V současnosti uvažujeme o celkové dostavbě střediska, která by měla stát cca 33 milionů Kč. Z této částky se nám tají dech. Ale každá kapka je dobrá, takže děkujeme mnohokrát vinohradským za uspořádání jarmarku, jehož výtěžek šel na naše středisko.

Petr Hudec

covní místa pro plně invalidní občany s mentálním postižením. Dílna není stacionářem ani terapeutickou dílnou a není ani neziskovou organizací. Hlavním výrobním programem dílny IGNIS je ruční výroba svící z čistého včelího vosku, modelovacího včelího vosku, vánočních ozdob a sad na výrobu svíček. Svíce a výrobky z vosku nabízí IGNIS také velkoobchodně. Doplňkovou výrobou dílny

IGNIS jsou ručně tkané podložky na židle a finální úprava ovčího rouna. V současné době užívá chráněná dílna IGNIS šest mentálně postižených lidí.

Jak se výrobky prodávají?

Snad dobře, to je poslední, co zbylo. Těžko se předem odhaduje, kolik se toho prodá, ozdob jsme objednali možná až příliš, více se prodávají svíčky, hodně i sady na vánoční stromčky.

Rolníčka

Informace z www.rolnicka.cz, prodej zajištěn naším sborem

Diakonie Rolníčka poskytuje několik sociálních služeb, rukodělných činností se týká hlavně chráněná dílna. Ta vznikla v Rolníčce v roce 1996 z potřeby poskytnout dospělým lidem s postižením možnost pracovního uplatnění s ohledem na jejich

možnosti, schopnosti a potřeby. Vznik dílny i její každoroční provoz podporuje Úřad práce v Táboře. V současné době zaměstnává chráněná dílna 16 zaměstnanců s mentálním a kombinovaným postižením. Některé výrobky vytvářejí také klienti denního centra v rámci výtvarné dílny.

Ptala se Jana Šarounová

O středisku Diakonie ve Stodůlkách

Středisko Diakonie ve Stodůlkách založila brzy po revoluci naše členka a nynější presbyterka sestra Daniela Caldová. Zvítězila v soutěži s projektem integrované školy. Ve Stodůlkách tedy hned po revoluci vznikla integrovaná škola Diakonie. Středisko ji provozovalo asi 5 let a pak se ukázalo, že ubývá zdravých dětí a zůstávají jenom děti s těžkým postižením.

Integrovaná škola se transformovala ve speciální školu a školku pro děti s kombinovaným postižením. V současné době provozujeme školu a školku ve třech třídách s 22 žáky. Škola je organizačně samostatná, má svého ředitele. Středisko provozuje čtyři druhy služeb. Jednak ranou péčí. Jde o terénní službu. Pracovnice rané péče dojíždějí do rodin s postiženými

Máte tedy sociálně terapeutickou dílnu?

Ne, tato tvorba se odehrává v rámci výtvarné nebo pracovní výchovy, výrobky se potom snažíme prodávat na různých trzích, například

v poslední době ve Waldorfské škole, v Jílovém, na výstavách zdravotnických pomůcek.

Část z výtvarného se vrací přímo dětem zpátky, takže z toho mají viditelný užitek.

Diakonie Stodůlky

V letáku jsem si přečetla, že sociálně terapeutická dílna je v provozu každý pracovní den. Služba je bezplatná, uživatelé platí pouze stravu, pokud si ji objednají. Plat nedostávají, protože nejde o chráněnou dílnu a uživatelé nejsou zaměstnanci. Část výnosů z prodeje se jim však vrací v podobě motivačního příspěvku. Uživatelé služby jsou lidé s lehkým a středně těž-

kým mentálním postižením a tělesným postižením. Kolik klientů nyní máte?

Máme kapacitu 12 klientů, zatím jich máme 11, průměrně 8–9 denně. Podporu zajišťují 3 zaměstnanci.

Jak pracujete s klienty, kteří sami vzhledem k postižení mnoho udělat nemůžou?

Některým se věnujeme individuálně, buď já nebo kolegyně nebo i

dobrovolníci, kteří ve velkém množství chodí pomáhat. Klienti jsou ale šikovní, většinou jsou schopni aspoň něco vyrobit úplně sami, zbytek s pomocí.

Co konkrétně vyrábějí sami?

Většinou tvoří část výrobku, zbytek doděláváme. Mohou razítkovat, vyvážet hlínu, vykrojit keramiku, gla-

zují. U šitých výrobků dostanou ná-kres, vystřihnou, sešijí výrobek zadním stehem, převrátí jej, vycpou a my jenom děláme očička či pusinku. Při výrobě kamínků obarví základ, štětečkem vytvářejí skvrny.

Jak jde prodej?

Prodává se hodně, jsem opravdu překvapená

Prodejci punče a koláčů

Jak se prodává punč?

Výborně!

Kolik ještě zbývá koláčů?

To je obchodní tajemství. Ale prozradíme – zbývá ještě půlka bedničky,

ta byla původně naplněna přes okraj.

To jste snad museli motat celý den?

Kdepak, ve 2 jsme byli hotovi, hlavní pekařka byla hodně rychlá.

Alena Štěpánová z Vršovic

Co nabízíte?

Prodávám hlavně štěstíčka – děti je za 20 Kč rády kupují, dobře se prodávají také levandulové pytlíčky.

Kdo je vyrábí?

To jsou moje výrobky, balím je já, hlavně v létě. Potom jsou tu i výrobky mé rodiny, vnoučat. Dělam také andělíčky, každý rok kolem 20, prodávám je i v jednom butikku. Je to hodně pracné, výrobní cena je sice třeba pár korun, ale času, který tomu věnuji,

je hodně. Strávím s tím půl večerů z léta. Dělá mi ale velkou radost se takovou činností zabývat.

Co ve štěstíčkách je?

Snažím se je dělat zvlášť pro kluky i pro holky, do holčičích se dá dát prstýnek, nějaká sladkost, zkameněliny, co jsme našli za chalupou na poli. Nebo se třeba někdo se stěhuje a má spoustu takových věcí, co je škoda vyhodit, někdy manžel z různých konferencí přinese třeba tužky.

Ignis

info z www.vseprobydleni.cz/ignis, IGNIS je malá soukromá chráněná dílna, která vznikla v roce 1993. Hlavním záměrem bylo rozšířit pra-